63ste Jaargang No. 5093 — DAGBLAD — Woensdag 23 April 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8? Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Wallace reist verder

Haifa bewaakt

WALLACE IN PARIJS.

Wallace arriveerde te Parijs nadat hij te Kopenhagen een serie lezingen gehouden heeft. Hij werd op het vliegveld welkom geheten o.a. door de Franse communisten leider Jacques Duclos en door de oudste communist in het Parlement Marcel Cachin. Ook was de persoonlijke vriend van Wallace Pierre Cot aanwezig (Parijs, (AP) 22.4).

HAÏFA.

Er zijn speciale wachten geplaatst bij het haventerrein van Haïfa daar vandaag verschillende personen zich zullen moeten inschepen voor Cyprus (Jeruzalem, (AP) 23.4).

TOKIO.

In de verkiezing van Zondag jl. te Tokio kwam tot uitdrukking dat het volk niet meer op de vroegere partijconstructie wil steunen, men koos de zgn. onafhankelijke candidaten (Tokio, (AP) 22.4).

TEXAS WEER GESCHROKKEN.

Alweer door de nitraat ontstond er een ontploffing in een opslagplaats van de suikermaatschappij van Texas City, zeven dagen ná de grote ramp. Weer belemmeren rookwolken het uitzicht in deze stad. De mensen willen reeds de stad weer verlaten (Texas, (AP) 22.4).

UIT ATLANTA.

Uit Atlanta wordt gemeld dat een speciaal vliegtuig van de zg. Delta lijn is vergaan. Er waren zeven officiële personen aan boord. Nog kon niet worden vastgesteld of zij allen omkwamen (Atlanta, (AP) 22.4).

ERE-DOKTORES.

Aan de universiteit van Kaapstad ontving Koningin Elizabeth gisteren de ere-doktoresschap in de rechten (Kaapstad, (AP) 22.4).

PRINSES ELISABETH.

De deken van de buitenlandse diplomaten te Londen de Braziliaan de gezant Moniz ontving een dankbetuiging van Prinses Elisabeth voor het cadeau, dat de diplomaten haar op haar een en twintigste verjaardag hadden aangeboden. Zij boden haar een collectie diamanten aan (Londen, (AP) 22.4).

POSTERIJ CONFERENTIE.

In Parijs zal een conferentie worden gehouden over het posterij-wezen, aan deze conferentie zullen verschillende afgevaardigden deel nemen o.a. arriveerde reeds de directeur van de posterijen in Argentinië de heer Oscar Nicolini (Parijs, (AP) 22.4).

DE STEMMING IN LAKE SUCCES.

Syrië stelde zich achter het voorstel van Egypte om Maandag op de bijeenkomst van de Verenigde landen onmiddellijk de onafhankelijkheid aan de orde te stellen. De vertegenwoordiger van Syrië liet weten dat zijn regering een soortgelijk verzoek als Egypte had ingediend bij de secretaris generaal van de Verenigde landen de heer Lie.

Ook vraagt men de onmiddellijke beëindiging van de mandaat-opdracht aan Engeland, 25 jaar geleden gegeven.

De Syriër Khoury beweerde dat alle vijf Arabische staten dit voorstel zullen steunen. Er zal verzet komen van de kant van Engeland en Amerika zodat de quaestie zal verschoven worden naar de gewone bijeenkomst van de Verenigde landen in de maand September van dit jaar (Lake Succes, (AP) 22.4).

VERGIFTIGD.

Op een partij van de President Auriol zijn de gasten vergiftigd. Onder de zieken zijn ook Mevrouw Auriol en de Minister van Koloniën de Marius Moutet (Parijs, (AP) 22.4,.

AURIOL
Vergiftigde zijn gasten.

FRANZ VON PAPEN.

De Hollandse radio heeft omgeroepen, als dat de Duitse diplomaat Franz von Papen gestorven zou zijn. Doch nadere berichten melden, dat de advocaat van Papen mee deelde dat voor zover hij weet de diplomaat ... tens...
Hij heeft Neurenberg verlaten, om in het hospitaal van Garmisch Partenkirchen te worden opgenomen (Neurenberg, (AP) 22.4).

TENTOONSTELLING.

In New York wordt een schilderijen tentoonstelling gehouden voor Zuid-Amerikaanse schilders. Ook Venezuela neemt aan deze tentoonstelling deel (New York, (AP) 22.4).

DE AANVAL OP DE „EGYPTE-EXPRESS".

Het waren terroristen die de treinen in de lucht lieten vliegen, twee uur nadat twee veroordeelden zelfmoord gepleegd hadden.
Het waren onder de rails aangebrachte bommen, die de ontploffing veroorzaakten. Het aantal doden is zeven, waaronder één baby, één burger en vijf soldaten (Jeruzalem, (AP) 22.4).

GIL ROBLES.

De politieke adviseur van Don Juan de kroonpretendent deelde mede dat de Portugese regering aan Don Juan gelast heeft om te vertrekken van de omgeving van Lissabon uit en om zich van politiek te onthouden.
Hij mag geen misbruik maken van de gastvrijheid, die Portugal hem biedt (Lissabon, (AP) 22.4).

MEVR. PERON.

De vrouw van de president van Argentinië zou op haar rondreis door Europa ook een bezoek komen brengen aan het Vaticaan. (Vaticaan, (AP) 23.4).

BOTSING. VERKEERS-AGENT NODIG?

Een eind onder Miami kwam een Brits schip in botsing met een Amerikaans. Het Britse schip was op weg naar Haiti. (Miami, (AP) 23.4).

VENEZUELA.

Nieuws langs een omweg!

Uit Londen wordt gericht dat het blad uit Rusland Tass mededeelt, dat er in Caracas geruchten lopen over een coup d'etat. Het blad weet te melden dat de regering maatregelen trof en naar er verluidt werden er een 200 personen onder arrest geplaatst. (Londen, (AP) 23.4).

het nieuws van vandaag

De eerste telegrammen die gisterenavond binnenkwamen gaven geen nieuws voor de journalisten, we hebben het gisteren voorspeld, in Moskou bestaan nog geheimen, even leek het vreemd, dat er werd aangekondigd dat de grote vier weer een over de vrede met Duitsland zouden beginnen. Het leek een stap terug uit. Men kan nog verder gaan een comité in Stockholm zich noemend een Baltisch comité heeft zich tot de Paus gewend, tot president Auriol en tot premier Atllee, om toch eens te helpen en de heren er in Moskou aan te herinneren dat er drie staten zo maar spoorloos van de aarde verdwenen zijn te weten Lithauen, Letland en Estland.

In Amerika publiceerde men de brieven van president Roosevelt voor den Paus.

Roosevelt beweert in een van zijn brieven dat hij Hitler een gevaarlijker iemand vindt dan...... enfin U kunt het wel raden.

We hopen dat de openlijkheid waarmee de heren elkander daar in Moskou verwijten naar het hoofd slingerden den Russen goed heeft gedaan en zo bracht deze conferentie ons misschien niet dichter bij de vrede, doch wel verder af van aanleidingen tot oorlog.

De berichten van hedenmorgen zijn nog veel somberder. De witkielen zijn reeds de koffers van Bidault gaan halen. Marshall laat zijn vliegtuig voorrollen. Het einde komt. Marshall moet nog gezegd hebben dat het gaat om het lot van Oostenrijk. Alles is vergeefs? De advies-commies zullen wel verder gaan, doch Rusland komt geheel alléén te staan.

Wallace gaat verder met zijn speechen hij ging naar Zweden, Noorwegen en Denemarken en kwam nu in Parijs aan, het waren de communisten die op het vliegveld stonden, om hem welkom te heten.

De regering van Amerika wil ook Brazilië helpen, heel de wereld wordt zeker financieel feitelijk afhankelijk van Amerika, doch men moet ook zien dat Amerika dit groots doet, wel wetend dat de hulp na de eerste wereldoorlog kapitalen heeft gekost, die men nooit terugzag.

In Texas schrok men weer op, er was weer een nitraat ontploffing!

Don Juan moet zich niet met de politiek bemoeien zeggen de Portugezen. Erg moeilijk voor die pretendent. Er zal in Parijs een grote conferentie worden gehouden voor het wereldpostwezen. In Génève is nu een handelsconferentie.

In Lake Success zit men de stemmen te tellen, het werd bekend dat Syrië net als Egypte de onmiddellijke onafhankelijkheid wil voor Palestina. Een uitstel tot September in deze moeilijke quaestie lijkt ons niet goed. De Nederlandse vertegenwoordigers voor deze extra vergadering van de Verenigde landen zijn benoemd. Von Papen zou dood zijn.

De aanval op de Egypte express houdt de gemoederen bezig.

In Tokio stemmen de mensen onafhankelijk.

Conferentie Moskou

Alle hoop vervlogen

Het vliegtuig van Marshall zal voorrollen

UIT MOSKOU.

Uit Moskou komt slechts het bericht, dat de tweede geheime zitting tot bijna zeven uur geduurd heeft, nadat de Ministers meer als een uur over de quaestie Oostenrijk gesproken hadden zijn ze tot geen tastbare besluiten kunnen geraken.

Het is bekend geworden dat ze morgen weer de quaestie van een vrede met Duitsland zullen gaan bezien.

Uit Moskou werd nog bekend, dat het Russische handelsblad „Trud" berichtte dat Spanje met instemming ziet hoe Amerika Turkije en Griekenland gaat helpen, want Spanje zelf heeft ook financiële hulp nodig. „Ze hopen in Spanje", werd voor de radio van Moskou gezegd, dat er meer hulp komt van de kant van Amerika en Argentinië". De beslissing van de Verenigde landen hadden de guerilla's moed gegeven, ze worden aangeduid als een „klein heldhaftig legertje" (Moskou, (AP) 22.4).

MARSHALL.

Marshall heeft gelast, dat zijn eigen viermotorige vliegtuig gereed gemaakt zal worden. Hij zou Donderdag vertrekken.

Hij heeft Molotov in de geheime zitting laten zien, dat het gaat om het lot van Oostenrijk, doch er zijn nog geen aanwijzingen dat hij succes had.

Bij de Franse ambassade waren ... het opladen van koffers.

Alle hoop schijnt vervlogen, zeggen de laatste telegrammen, de laatste zitting zal vanavond of morgen plaats hebben. (Moskou, (AP) 23.4).

NOGMAALS MOSKOU.

De drie Westerse mogendheden doen nog alle moeite om concessies los te krijgen. Alle hoop schijnt nog niet opgegeven te zijn.

Molotov verwierp de ideeën van de drie anderen toch niet volledig vandaag als er nog enig resultaat bereikt wordt, dan is het, meent de AP-correspondent, door de concrete ideeën van Marshall.

Er is niet veel optimisme, daar men toch sinds de bijeenkomst in Londen niet veel vooruit is gekomen. Er kan niet verder gegaan worden als eerst niet wordt vastgesteld wat voor macht er verleend zal worden aan de comité's, die de Grote Vier zullen vertegenwoordigen; er kan niets constructiefs tot stand gebracht worden als de macht van de adviseurs niet vaststaat.

Over Albanië bleef men dezelfde opinie houden, Rusland wil het land uitnodigen; de anderen niet.

De vijf millioen aan Trièste werd een punt van moeilijkheden. Er zouden vier punten zijn aangenomen. Ten eerste ten aanzien van monotaire regels; ten tweede de regeing zal het een voorlopige zijn; ten derde de Veiligheidsraad moet garant blijven en ten vierde de nieuwe gouverneur zal dit alles vernemen (Moskou, (AP) 23.4)

WONDER IN MOSKOU?

Als er geen wonder gebeurt zal er geen oplossing gevonden worden in Moskou. Men had nu drie geheime zittingen (Moskou, (AP) 23.4).

CYPRUS.

Laatste berichten melden het einde van de hongerstaking (Cyprus, (AP) 23.4).

VATICAAN.

De gezant van Uruguay bood den Paus zijn geloofsbrieven aan (Vaticaan, (AP) 23.4).

ONDERGRONDSE.

Er had een ongeluk plaats in de ondergrondse van Parijs (Parijs, (AP) 23.4).

GUERILLA'S NAAR BULGARIJE.

Verschillende guerilla's weken uit naar Bulgarije (Sofia, (AP) 23.4).

UITVOER NAAR BRAZILIË.

De huidige secretaris van staat Acheson van de Verenigde Staten, deelde mede, dat de uitvoer van goederen, die voor het grootste gedeelte bestaat in machinerieën, wordt opgehouden door het verzet in het congres (Washington, (AP) 23.4).

DE TREINAANSLAG.

De aanslag op de trein wordt de grootste aanslag genoemd, die sinds de twee laatste maanden heeft plaats gehad. Op Cyprus zijn een dertienduizend staatsloze Joden in hongerstaking gegaan, in protest tegen het optreden van Engeland tegen hen (Jeruzalem, (AP) 23.4).

CONGRES.

Nadat het Comité voor Buitenlandse Zaken zich voor het geven van hulp aan Griekenland en Turkije heeft verklaard, is het voorstel in behandeling genomen door het congres. De voorzitter van het Comité kwam tegen het gezegde als zou dit geven van hulp aan Griekenland en Turkije zeker een oorlog met Rusland betekenen (Washington, (AP) 23.4).

ANETA NIEUWS.

In Nederland werd een comité gevormd om dak- en staatlozen Poolse studenten in de gelegenheid te stellen te studeren.

Zuidamerikaanse journalisten kwamen op Schiphol aan voor een twee weken bezoek aan Nederland.

Mengelberg zal naar Nederland komen, om voor de rechtbank te verschijnen.

In Oostindonesië is een zekere van Dijk benoemd voor inspectie van het Westers onderwijs.

De strafzaak tegen van Meegeren moest worden uitgesteld tot September.

Op de Palestina conferentie te New York zal Nederland vertegenwoordigt worden door den heer van Royen onze gezant te Ottawa en door de heer Jhr. J. W. M. Snouck Hurgonje en Mej. Witteveen.

Indonesië gaf twee nieuwe postzegels uit.

EEN REIS OM DE WERELD.

Een jongen, Bram Tel'ekamp geheten, vertelt ons Aneta, die pas 17 jaar oud is hoorde dat zijn Moeder in Sumatra te Medan ziek lag en is toen maar op eigen beweging al „liftend' per vliegtuig, per kameel en per auto naar Indië getrokken. Dat ging goed doch de terugreis was moeilijker. Nadat hij zijn Moeder in het Ziekenhuis bezocht had ging de terugreis over Amerika, doch hij zit nu op Honolulu en kan niet verder. Hij wacht daar op verdere reisvergunning.

HET PARLEMENT IN EEN HUIS VAN DE KATHOLIEKE MISSIE.

Het parlement van de nieuwe republiek van het Oosten van Indonesië is te Makassar geopend door de nieuwe president Soekawati. Het werd geopend in een gebouw van de Katholieke Missie (misschien in een school van onze Fraters van Tilburg? Red.) De opening werd bijgewoond door Van Mook en Schermerhorn. (Aneta, 23.4).

Walcheren

Het oude Walcheren komt niet meer op

Herstel, maar ook vernieuwing.

Toen op 6 November 1945 Middelburg en daarmede nagenoeg geheel geïnundeerd Walcheren was bevrijd, stond natuurlijk de vraag, hoe het eiland weer droog zou worden, voorop. Toch was het al onmiddellijk nodig, ook verder te kijken. In agrarische kringen zowel als daarbuiten werd nl. begrepen, dat het herstel van Walcheren niet goed denkbaar was zonder een plan tot herverkaveling van de landbouwgronden.

Nog in de tijd, dat het land boven de Moerdijk bezet was, werden in overleg met de Inspectie Zeeland van de Rijksdienst voor Landbouwherstel door de Provinciale Planologische Dienst in samenwerking met het Ruilverkavelingsbureau te Breda de eerste pogingen gedaan om de voorbereidingen hiertoe op gang te brengen.

Korte tijd later groeide het besef, dat niet alleen het herstel van de landbouw, doch nog zeer vele andere vraagstukken van het zwaar getroffen land in zo breed mogelijk verband bezien moesten worden, wilde men het herstel van Walcheren zo goed mogelijk aanpakken. De problemen van de Heropbouw van woningen, bedrijfsgebouwen enz., de bestemming van industrieterreinen, sportterreinen, de landschappelijke schoonheid van het eiland, de aanleg van wegen, de architectonische bezienswaardigheden en alle verdere vraagstukken van de ruimtelijke ordening kwamen hun aandeel in de belangstelling opeisen.

Een „Snelcommissie".

Op initiatief van Ir. P. Verhagen, stedebouwkundig adviseur van het College van Algemene Commissarissen voor de Heropbouw, werd vanwege de Provincie een commissie in het leven geroepen, waarin de verschillende instanties, die een taak hadden of nog zouden krijgen bij het herstel en de heropbouw van Walcheren, werden verenigd. Ten einde te accentueren, dat de commissie met grote snelheid zou moeten werken, werd haar de stimulerende, doch taalkundig minder fraaie naam „Snelcommissie Walcheren" gegeven.

Deze commissie werd op 2 Augustus 1945 door den Commissaris der Koningin in de Provincie Zeeland geïnstalleerd. Zij was zeer breed samengesteld; er hadden vertegenwoordigers in plaats genomen van Gedeputeerde Staten, van de Provinciale Planologische Dienst, van de Heropbouw, van de polder Walcheren, van Volkshuisvesting, van Landbouwherstel, van Staatsbosbeheer enz.

De opdracht aan de Commissie luidde: „In een tijdsverloop van ongeveer acht maanden een plan op te stellen, dat als grondslag zou kunnen dienen voor de herverkaveling in het geïnundeerde gedeelte van Walcheren, het herstel van het landschap en de recreatiemogelijkheden alsmede voor de verbetering van het verkeer en de vestigingsmogelijkheden van de industrie.

Het uitgangspunt van de werkzaamheden der Commissie is geweest het standpunt, zoals dit het eerst door den vertegenwoordiger van het College van Algem. Commissarissen voor de Heropbouw naar voren werd gebracht, dat het herstelplan voor Walcheren zodanig zou moeten worden ontworpen, dat na uitvoering van dit plan, Walcheren als een gezond onderdeel van het nationale geheel zijn functies naar behoren zou kunnen vervullen."

Daarmede werd dus uitgesproken, dat niet volstaan zou kunnen worden met de herbouw van datgene wat vernield was en weer op te bouwen zou zijn, doch dat al die maatregelen zouden moeten worden getroffen, welke van Walcheren weer een levend organisch geheel zouden kunnen maken. Deze maatregelen dienden derhalve te bestaan uit het herstel en de versterking van de drie belangrijkste functies, welke Walcheren in het economische leven van ons land vervult, nl. de landbouw, de industrie en het vreemdelingenverkeer.

Een lijvig rapport.

Thans heeft de Snelcommissie als haar advies aan het College van Gedeputeerde Staten van Zeeland, een uitvoerig rapport uitgebracht, dat als grondslag kan dienen voor de werkzaamheden tot het herverkavelen van het geïnundeerde gebied van Walcheren en als richtsnoer voor de werkzaamheden van de Dienst van de Heropbouw. Het oude

DE VERWOESTE ABDIJ VAN MIDDELBURG.

Walcherse landschap van voor de inundatie zal nooit meer terug kunnen keren door de totale vernietiging van alle plantengroei en als gevolg van de grotere kavelstructuur en de meer rechte wegen. Door de aanpassing van nieuw aan te brengen landschapselementen, aan het natuurlijke bodemrelief en de verdere relicten van het oude Walcheren, alsmede door de aard der beplanting, is er echter naar gestreefd, het nieuwe landschap een uitgesproken Walchers karakter te geven.

Onze ruimte staat helaas niet toe, dat wij zeer diep op dit buitengewoon doorwerkte en boeiende rapport ingaan. Wij willen echter hieronder de belangrijkste van de 60 conclusies aanhalen, die men achter in het rapport afgedrukt vindt.

Allereerst de conclusies over het wegenplan. Autosnelwegen zijn op Walcheren ten Westen van het kanaal niet nodig. Om redenen van landschappelijke, doch ook van financiële aard verdient het de voorkeur, zoveel mogelijk het oude tracé der wegen te volgen. De hoofdverkeerswegen moeten zoveel mogelijk door de dorpskommen worden geleid, maar de mogelijkheid tot aanleg van omleidingswegen buiten de dorpskommen moet worden opengehouden. Een geheel nieuwe weg Middelburg — Serooskerke, die uit landschappelijk oogpunt royaal zal moeten worden aangelegd, wordt wenselijk geacht. Alle wegen, dus ook de landbouwwegen, dienen verhard te worden.

Voor de aanleg van het nieuwe stelsel van landwegen is aan een compromis tussen de rechtlijnige en rechthoekige structuur van de tegenwoordige tijd en het oude kronkelige wegenstelsel gedacht. Ter bescherming van het eiland tegen de meest voorkomende winden uit Westelijke richting is het noodzakelijk, aan de Westzijde van het eiland de wegen zulk een dwarsprofiel met een brede berm aan de Westelijke zijde te geven, dat daar een windsingel van tenminste 4 m. breedte kan worden aangeplant.

Meer bos op het eiland.

Omtrent het vliegveld midden Zeeland luiden de conclusies, dat het oude vliegveld bij Vlissingen volkomen onbruikbaar is geworden. Het nieuwe vliegveld zou men willen zien tussen de nieuw ontworpen Rijksweg en het dorp Ritthem. Omtrent de bebouwing wordt opgemerkt, dat de nieuw te bouwen boerderijen zullen moeten passen in het Walcherse landschap. Het [illegible] wordt wenselijk geacht, oude historische of architectonisch waardevolle boerderijen (het rapport noemt er enige tientallen met name) zoveel mogelijk te behouden. Bestaande en vernieuwde buitenplaatsen dienen zoveel mogelijk in contact te worden gelaten en hersteld. Wat het landschapsplan betreft merkt het rapport op, dat het nieuwe landschap een synthese zal moeten zijn van de belangen van de landbouw, het vreemdelingenverkeer en de recreatie. Het relief van de Walcherse bodem moet duidelijk in het landschapsplan tot uiting komen door een dichtere beplanting op de hoge ruggen en een zekere mate van openheid in de kommen.

Als gevolg van het te verwachten verlies in de beplanting, wordt het opnemen van nieuwe landschapselementen in de vorm van boscomplexen noodzakelijk geacht.

Het rapport beveelt aan, hiervoor in totaal 50 ha. of te wel 1 pCt. van het geïnundeerde gebied te bestemmen. Perceelgrensbeplanting in de weide-gebieden wordt aanbevolen. Gelukkig zal het mogelijk zijn, ook de eenmaal wereldberoemde meidoornhagen weer in het landschap op te nemen. Er werd nl. gevreesd, dat het aanplanten van meidoorn, die vroeger in de bloeitijd de poëtische schoonheid van Walcheren nog ten zeerste verhoogde, niet meer zou moeten geschieden, omdat de meidoornhagen teveel insecten, die schadelijk zijn voor de landbouw, zouden herbergen. Een biologisch proefstation heeft echter uitgemaakt, dat de meidoornhagen ook huisvesting bieden aan zeer vele insectenetende zangvogels, zodat nadeel en voordeel tegen elkander opwegen.

Het dichtspuiten of dempen van de zanderige kreken, die achter de gebombardeerde gaten in de zeedijk zijn ontstaan, wordt economisch onuitvoerbaar geacht. De zanderige terreinen, welke niet kunnen worden verbeterd, zullen worden bebost en de kreken zullen door een eenvoudige beplanting in het landschap worden ingevoegd.

Van zeer grote betekenis zijn de conclusies, die in het rapport ten aanzien van de recreatie worden genoemd. De recreatiebehoeften in ons land worden steeds groter, de mogelijkheden zijn beperkt en worden steeds beperkter. Derhalve dient Walcheren in het belang van vele duizenden vreemdelingen, die vroeger dit eiland plachten te bezoeken) als recreatiegebied te worden herwonnen. In verband hiermede verdient de stichting van een nieuw modern badcentrum te Vlissingen sterk aanbeveling. De badplaatsen Zoutelande, Domburg en Vrouwenpolder dienen een landelijk karakter te behouden.

Het ontstaan van een nieuwe badplaats bij Dishoek wordt ongewenst geacht en de noodzakelijkheid wordt uitgesproken om de bebouwing in het gehele gebied der badplaatsen sterk te ordenen. Een zeer aantrekkelijk idee is het, door de aanleg van een fietspad van Oranjezon naar het badcentrum van Vrouwenpolder dit fraaie natuurgedeelte open te leggen. Tenslotte wordt de aandacht gevestigd op de behoefte aan vrijliggende fietspaden, wandel- en ruiterpaden.

Zelfs met deze zeer summiere aanhalingen uit dit rapport menen wij bewezen te hebben, dat er ernst gemaakt wordt met een zo goed mogelijk herstel van het eiland Walcheren en dat geen der factoren, die vroeger dit eiland zijn geheel aparte en zo grote charme gaven, door de opstellers van het rapport over het hoofd is gezien.

CURAÇAO

MGR. VERRIET.

Onze Apostolisch Vicaris Mgr. Verriet nog steeds in het hospitaal verblijvend is middels zodanig hersteld, dat Hij heden morgen voor de eerste maal een H. Mis kon opdragen. Dit bericht zal velen verheugen.

EEN ROMEINSE STRIJD.

Dezer dagen kan de Curaçaose Kunstkring door samenloop van omstandigheden een tweekamp bieden aan de geinteresseerden in pianomuziek. Een van de beste Franse pianisten: Loyonet en een van de beste Nederlandse George van Rennesse, komen ongeveer terzelfdertijd hier spelen. Twee leeftijden, als het ware twee opeenvolgende generaties, waarschijnlijk twee tegengestelde technieken en twee andere opvattingen, waarschijnlijk ook twee diametrale programma's.

Bezet niet te veel avonden begin volgende maand. (Loyonnet speelt 5 Mei — data van Renesse volgen later) en volgt de geestelijke tweekamp!

MILITAIRE KERKHOF.

Door een aanrijding van een broodtruck stortte de muur in van het militaire kerkhof aan de Rodeweg.

„HET NIEUWE SYSTEEM".

Gisteravond was er op ons cultuurarm eilandje een toneeluitvoering. Het was een stuk opgevoerd door de leerlingen van de A.M.S., het Peter Stuyvesant-College. Het was een vrolijk spel van de school met als titel: „Het nieuwe s steem". Een van de leerlingen zuchtte en vertelde ons hoe moeilijk het was de kaarten te verkopen, daar het stuk geheel in het Nederlands was, we moeten echter de ijver der leerlingen prijzen, aan reclame heeft het niet ontbroken.

———

Een vlot gespeelde comedie door de leerlingen van de A.M.S. De A.M.S.-ers laten in dit stuk zien, hoe zij het onderwijs zouden willen hebben.

Het eerste bedrijf was nogal ernstig, maar in het tweede en in het laatste bedrijf werden de lachspieren van de talrijke toeschouwers goed in beweging gezet.

Over de inhoud willen we niet veel verklappen, om de toeschouwers van Donderdagavond niet uit de spanning te halen.

Het orkest speelde keurig en zorgde voor een aangename afwisseling tussen de bedrijven en in de pauze.

Er was geen plaats genoeg in de straten om de vele auto's te parkeren en dat zegt op zichzelf genoeg. We bevelen degenen, die eens een avond gezellig uit willen zijn en zich los willen maken uit de sleur van het filmleven, deze comedie aan.

Tot slot willen we nog onze dank betuigen aan de A.M.S. voor het „goed lezen" van de Amigoe.

Studenten moet men als studenten zien.

GESLAAGD.

Uitslag van de op 8 tot en met 16 April 1947 gehouden examens voor Stuurlieden en Machinisten bij de Grote Handelsvaart.

Diploma **eerste** Stuurman: Aantal candidaten: 5; afgewezen: geen; geslaagd: 5, te weten de Heren J. Groenewold, J. H. Kaster, P. Nispel, H. Poot en W. A. Spoel.

Diploma **tweede** Stuurman: aantal candidaten: 6; afgewezen: 1; geslaagd: 5, te weten de Heren G. A. Bak, F. J. Nieuwenhuis, J. de Nijs, P. Suringbroek en A. Dijkers.

Diploma B als **Scheepswerktuigkundige** (tweede gedeelte): aantal candidaten: 2; afgewezen: 1; geslaagd: 1, te weten de Heer Tj Visser.

Diploma **B.** als **Scheepswerktuigkundige** (eerste gedeelte): aantal candidaten 7; afgewezen: 2; geslaagd: 5, te weten de Heren J. Best, P. H. A. de Jong, H. Lesius, J. H. van Engelshoven n J. A. Stevens.

Vogrlopig diploma als **Scheepswerktuigkundige:** aantal candidaten: 6; afgewezen: 4; geslaagd: 2, te weten de Heren F. Breeveld en L. E. Oostvriesland.

Uitslag eramen **Machineschrijven** (40 lettergrepen per minuut) progr. V.L.I.S.E.M., gehouden op Curaçao de 18e April 1947.

Geëdamineerd: 16 candidaten; [illegible] afgewezen: 11; geslaagd: 5, t.w. Mej. Crusila Crescencia La Cruz en de Heren Felix José Alvarez, Enrique Manuelito Baromeo, Macario Eugenio Pieternella, Ciro Concepcion Schoot.

IR. R. A. VERWEY.

In afwijking van het advies der zuiveringscommissie, maar in overeenstemming met het advies van het Centraal orgaan van zuivering van het overheidspersoneel, heeft de Kroon thans op het beroep van Ir. R. A. Verwey, in bezettingstijd waarnemend secretaris-generaal van het Departement van Sociale Zaken en directeur-generaal van het Rijksarbeidsbureau te Amsterdam, beslist, tegen het besluit van den Minister van Sociale Zaken van 29 Juli 1946 in, waarbij Ir. Verwey ontslag uit zijn functies werd verleend, met de bepaling, dat alle rechten op pensioen waren vervallen. Bij K.B. zijn alleen de rechten krachtens de pensioenwet 1922 hersteld. Het pensioen is bepaald op 70 pct. van het bedrag, waarop zonder beperkende bepaling aanspraak zou bestaan.

N.R.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Mijnheer de Redacteur,

Beleefd verzoeken wij U de volgende mededeling in uw veel gelezen blad voor ons te willen plaatsen:

De bewoners der wijk „Koronet" bezuiden de hoofdweg „Berg Altena" achten het noodzakelijk aan het publiek bekend te maken, dat het niet aan hun schuld te wijten is, dat ze in zo'n betreurenswaardige buurt wonen met zulke wegen en vol vuil; daar zij herhaaldelijk verzoeken om verbetering bij de bevoegde instanties en aan de grondeigenaren hebben ingediend, die steeds zonder resultaten bleven.

Hierdoor willen zij ook laten blijken, dat ook zij deze slechte en onhygiënische toestand laken.

Dankend voor de verleende plaatsruimte.

De bewoners der wijk „Koronet"

Saln Classeres.
M. Hoyer.
F. J. de Vries.
B. Maduro.

R. J. Martina.
G. A. Arrindell.
Johans Kelly.
Pedro A. Winklaar.
Jacobo E. Lara.
D. F. Royer.
B. S. Varlack.
S. G. Kelie.

SPORT

K.S.C.

Heden vangen op het K.S.C.-terrein de jubileum seriewedstrijden aan voor de clubs van de verschillende scholen. We zijn benieuwd wie het zal winnen.

ARUBA

HAVEN VAN ARUBA.

De plannen tot verbetering van de haven van Aruba hebben in de eerste plaats tot doel, deze haven, welke thans niet eens meer toegankelijk is voor schepen van 20 voet diepgang, een diepte te geven van 35 voet. Bovendien zal door opspuiten van de tegenwoordige vissershaven met het uitgebaggerde zand een hoeveelheid exploiteerbare bouwgrond worden verkregen ter grootte van rond 100.000 m².

Vooral laatstgenoemd punt maakt, dat men het plan voor de haven van Aruba niet alleen mag beoordelen uit een oogpunt van havenexploitatie in engeren zin. Wij achten uitvoering dan ook verantwoord. Naast de bestaande 150 m. kadelengte met een diepte van 20 voet krijgt men 450 m. nieuwe kaailengte met een diepte van 35 voet. Wij nemen hierbij aan, dat men zich behoorlijke zekerheid heeft verschaft omtrent lood- en losgelegenheden, welke in het voornemen ligt, maar door de oorlog aanzienlijk is vertraagd, zal het o.i. niet mogelijk zijn aan de St. Anna-baai geheel bevredigende toestand te scheppen, met name niet voor de meest economische wijze van overlading, nl. direct van schip op schip. Een uitbreiding van de haven in het Schottegat lijkt ons daarom gemotiveerd. Wij willen daarbij niet vergeten, dat aan deze uitbreiding zekere risico's zijn verbonden, maar elke uitbreiding van een internationale haven is steeds geweest het anticiperen op toekomstig verkeer en de verwachtingen voor de haven van Curaçao zijn dienaangaande naar onze mening op dit ogenblik stellig niet ongunstiger dan zij, naar verhouding, bij de uitbreiding van tal van andere internationale havens zijn geweest en er zijn maar zeer weinig gevallen bekend, waarin een dergeijke uitbreiding tenslotte weggegooid geld is gebleken (Rapport Goudriaan X Dresden).

NAAR AMERIKA.

De heer Jan Beaujon bracht een bezoek aan de Verenigde Staten, waar hij een cursus volgde in de veiligheidsleer. Op Aruba terug hield hij een lezing om zijn bevindingen weer te geven.

CONSTANCIA.

Naar ons door de K.N.S.M. werd meegedeeld zal de „Constancia" later binnenlopen, als aanvankelijk gedacht werd. Waarschijnlijk komt de boot eerst Zaterdagavond of Zondagmorgen.

Zondagochtend vroeg in Batavia

Ik zit op mijn voorgalerij en sip mijn koffie. Zondagmorgen, 7 uur. Een verse Chesterfield verhoogt het genot...

Dit is een van de mooiste momenten, en, ik zou bijna zeggen: een van de tradities van de Indische dag. Zo tot een uur of acht is het nog heerlijk koel, vooral wanneer het, als nu, 's nachts geregend heeft en de natuur nog fris is. Later neemt dan de doorbrekende warmte het bevrijdende gevoel van de ochtdendkoelte meestal weg. En dan kan een vrije Zondag wel eens hinderlijk worden [illegible] minder je uit- [illegible] krijg je van de warmte.

Het is nog stil in deze zijstraat. Uit de verte weerklinkt het gezoem van het verkeer rond het Koningsplein. Mijn straatje laten ze op het ogenblik echter nog met rust.

Straatje is eigenlijk te veel gezegd. Straten zoals in Holland, heb je hier ook eigenlijk niet. Ik heriner me nog goed, hoe krampachtig ik bij mijn aankomst hier, als kersverse totok, in Batavia naar een centrum heb gezocht. Nog gisteravond, toen ik langs het Koningsplein naar huis wandelde, hield een soldaat mij aan:

„Ik wou in het Centrum wezen en nou hebben ze me hier afgezet. Kunt U me ook zeggen, hoe ik er komen moet?"

Ik, nú rasechte Bataviaan: „Dit is het Centrum!"

De goede soldaat keek mij aan met een blik, welsprekender dan de vele plastische neologismen die de Kampementstaal voor het begrip verbazing biedt.

„Centrum? Maar der staan niet eens huizen!"

Nu was dit apert gelogen, want verschillende lichtjes wezen duidelijk aan, dat hier en daar achter muren werd geleefd. Maar inderdaad, voor iemand, die Amsterdam gewend is, is dit een soort van centrum, dat nergens naar lijkt.

Het Koningsplein is rondom bebouwd. Er staat een statig museum, een radio-studio, grote kantoorgebouwen en hotels, maar in de eerste plaats wordt zelden hoger dan één verdieping gebouwd, en in de tweede plaats wordt alles omgeven door een ruime tuin, zodat het geheel meer lijkt op de villawijken in enkele onzer grote steden in Nederland, laten we zeggen, het Benoordenhout in Den Haag.

Maar de straten is het precies eender. Geen hoge flatcomplexen, geen kazernewoningen, geen geestdodende rijen van als maar dezelfde gevels, drie, vier hoog, liefst met dezelfde deur tot ingang.

Niets daarvan. Wanneer U in Batavia een straat binnen loopt, dan wandelt U langs een rij tuinen. En wat is plezieriger dan dat? 's Morgens vroeg al krijgt U de belofte mee van een mooie zonnige dag en al begint dat ook wel eens te vervelen en werkt die ons soms irriterend, het komt hier toch nooit voor dat we een week lang nauwkeurig de weerberichten moeten bestuderen om uit te vinden of we wel een dagje uit kunnen gaan. In Holland kon je zo echt chagrijnig opstaan met het vooruitzicht van een lange miezerige dag van grauw en kil weer; met een motregen, die overal doorheen ging. Compensatie zocht je dan, door je nog eens even lekker in je deken te rollen en vijf minuten ertra te nemen voor het „wakker worden".

Het had zijn charmes, maar niet voor niets neemt iedereen zo veel mogelijk zijn vacantie in de zomer en liet hij zich [illegible] goede oude tijd voor de [illegible] tegen regen verzekeren.

Om dergelijke dingen maken we ons hier niet druk. Wij laten ons niet deprimeren door eentonige huizencomplexen tegen een grijze lucht. De tuinen staan vol met frisse bloemen, de bougainville, een boom van de omvang van een eik, bloeit in prachtig rood, de voorgalerijen, de openslaande ramen en deuren lokken.

Dat is Indië. Open, vrij, uitnodigend.

En zo zit ik dan op mijn voorgalerijtje in een luie rieten stoel als goed Indischman te genieten van de koelte en mijn koffie, wachtend op de dingen die komen gaan.

Naast me komt al iemand even aanlopen. Alles plezierig informeel. Geen voordeur met een bel, geen bordjes, dat er tussen twaalf en twee niet wordt opengedaan, geen ongevraagd drukwerk, dat belist niet zal worden teruggegeven, geen vestibule, waar je op „meneer" moet wachten. Je stapt naar binnen en vindt dan wel iemand op een voorgalerij, die je verder helpt en zo niet, dan loop je het huis om, roept „Spada!" en er verschijnt toch ten minste een baboe. Toilet wordt er ook niet bepaald gemaakt. In de ochtendvroegte kun je menigeen plezierig in pyama buiten zien zitten. En dat is dan dezelfde man, die in Holland een kwartier voor zijn spiegel stond om te kijken of zijn das wel goed zat...

Zelf krijg ik nu ook bezoek, verleidelijk bezoek.

„Tabé, toean!"

Met een beetje krakende pikol komt hij voor mijn terrasje staan, knikt even in zijn knieën door om de draaglat waaraan de manden hangen van zijn schouder te lichten en hurkt dan bij zijn koopwaar neer, om me vervolgens met een vriendelijke glimlach een tros bananen voor te houden.

„Pisang toean?"

Hm, ziet er niet gek uit. Pisang, ananas, zuurzak.

Goeie psychologen als het zijn, heeft hij meteen in de gaten, dat ik wel iets kopen wil. Hij spreidt zijn koopwaar wat overzichtelijker uit en probeert me de tros pisang in mijn handen te duwen.

Nee vader, zo gauw trap ik er niet in. We zullen het eerst over de prijs eens moeten worden. Intussen krijg ik al een uitvoerig verhaal over de goede qualiteit van zijn vruchten. Het is een pisang radja, dat kan toean toch zo wel zien en toean weet toch wel, dat pisang radja op het ogenblik bijna niet te krijgen is.

Heerlijk op zijn gemak gaat hij er bij zitten, om zich uit te leven in zijn verhaal. Tempo en tijd zijn hier onbekende factoren. Heeft toean wel gemerkt hoe prachtig rijp zijn vruchten zijn. Vanmorgen pas geplukt. Toean moet maar eens aan de njonja vragen of hij niet altijd alleen maar goede vruchten verkoopt. En daarmee bewijst hij eens te meer zijn psychologisch raffinement, want de njonja is pas uit Holland en die heeft hij dus kennelijk al een paar keer voor veel te hoge prijzen vruchten afgezet. Wanneer de nionja er dus bij komt en een bod doet, dan kan de toean daar moeilijk onder gaan. Ik heb je in de gaten, knaap! We moeten handelen voor de njonja komt!

„Wat kost die tros?"

„Tiga roepiah".

Ja zeker!! Drie gulden. Ik kijk verontwaardigd de andere kant op. Bang dat hij nu iets te ver is gegaan, annonceert hij onmiddellijk een „boleh tawar — U mag afdingen" en dan zijn we waar we wezen moeten, want dat is de hele aardigheid. Hoe lang de transactie duurt is van geen belang, maar het moet gebeuren met een loven en bieden over en weer. Als je zo drie gulden op tafel gelegd zou hebben, dan had hij natuurlijk een goeie dag gehad, maar hij was stellig ontevreden weggewandeld, want dat is geen manier van handeldrijven. Je moet je tenslotte aan de tradities houden en ook deze koopman heeft zijn trots.

Ik krijg wederom een uitvoerig verhaal, waarbij hij tussen de bedrijven door informeert of ik soms een cigaret voor hem heb. Nu, die cigaret kan hij krijgen; misschien maakt dat de koop eenvoudiger. Hij lacht.

„Satoe roepiah".

Nu is hij verontwaardigd. Zijn hele Oosterse welsprekendheid komt er aan te pas, met als climax, dat hij beslist bankroet gaat, wanneer hij me deze mooie tros voor een dergelijk bedrag zou leveren. Eén gulden! Hij blijft bij „Doea roepiah betoel". Twee gulden en niet meer.

We zullen het dus ongeveer op 1.50 eens moeten worden. Ik maag 1.10. Hij 1.50, nu „betoel, betoel".

Ja, de „betoels" van jou die kennen we. 1.25. „Baik, toean" en daar heb ik dus vrij onverwacht de tros voor 1 gulden 25.

Natuurlijk is hij nog niet uitgehandeld, want hij heeft ook nog ananas en zuurzak te verkopen, maar ik vind het zo mooi voor vandaag. Keurig pakt hij dus zijn vruchten weer in, schikt zorgvuldig de pisangbladen recht, vraagt nog om een vuurtje voor zijn cigaret en stapt dan dampend het erf af om aan het volgens huis zijn geluk te gaan beproeven.

—

„Tabé, toean!"

„Tabé".

Ik loop naar achteren met mijn buit en biedt hem met een royaal gebaar aan mijn vrouw aan: „Heb een paar pisangs voor je gekocht".

Ze bekijkt de gele vruchten met een critische blik.

„Hoeveel heb je er voor betaald?" Altijd moeten ze in zulke dingen alles precies weten, die vrouwen.

„Een vijfentwintig".

„Een vijfentwintig? Gut, ik heb ze gisteren op de pasar voor een gulden gekregen!"

(„In.")

A. Teunis.

ONS KONINKRIJK

KATHOLIEKE ACTIE IN DE SPORT.

De laatste weken is wel zeer duidelijk aan het licht gekomen, welke de diepere zin en betekenis zijn van de eigen katholieke sportorganisatie. Terwijl men in het neutrale kamp vaak nog wantrouwend staat tegenover separate acties die men moeilijk anders kan zien dan als bedreigingen voor het grote en gezonde geheel, wijst men in katholieke kring door woord en daad toch wel heel duidelijk op de bedoeling, die deze eigen organisatie in het leven van den katholieken sportman heeft: Een behartiging van zuiver principiële belangen, die door de algemene bond niet gediend worden en uiteraard ook niet gediend kunnen worden. De katholieke organisatie, belichaamd in de Nederlandse Katholieke Sportbond, wil voorts de club bijstaan in de speciale moeilijkheden waarin deze kunnen geraken en in het biezonder wil zij over het gehele front richtlijnen geven voor die zuivere sportieve geest, zonder welke een juist afgestemde, niet in uiterlijkheid vervlakkende sportbeoefening, vrijwel onmogelijk is.

Tot op heden heeft zich de invloed en werkwijze van de Nederlandse Katholieke Sportbond nog niet zo doen gevoelen, maar de symptomen wijzen erop, dat de komende maanden in de ontwikkeling van deze organisatievorm een climax zullen betekenen. Er komt leven op alle fronten. Na de zo geslaagde bijeenkomst van de katholieke voetbalclubs in het diocees Haarlem, heeft Zaterdagmiddag het Bosse diocees zijn reünie gehad te Boxtel en de tekenen zijn er dat andere spoedig zullen volgen.

Daarnaast mogen we nog wel eens wijzen op de grote successen, die speciaal de Amsterdamse pioniers regelmatig boeken. Rector Paap, de geestelijk adviseur van het hoofdstedelijk district hield vorige week een juweel van een speech voor zijn katholieke junioren. Een juweel, omdat zijn toespraak kort was, een juweel ook omdat zij de jongens recht in het hart greep. Je kon een speld horen vallen en dat zegt iets wanneer er zo'n kleine duizend toekomstige stopperspillen, goalgetters en Zamora's met heel hun luidruchtige ongegeneerdheid bij elkaar zijn! Daar viel een klein, maar kostbaar zaadje in een vruchtbare bodem, geheel naar den geest van de katholieke sportbeweging en vol beloften voor een toekomst, die alleen bij de gratie van deze beloften met vertrouwen tegemoet kan worden gezien.

En Zondag a.s. komen in Amsterdam weer de leiders van de katholieke sportclubs bijeen voor een jaarlijkse leidersochtend, waar heus niet wordt gemopperd op of gestookt tegen de KNVB of het KNGV, maar waar een weelde aan geestelijke verkwikking en verdieping den leiders van de katholieke sportjeugd als leiddraad wordt meegegeven.

En straks zal de katholieke actie haar wapens wetten. Niet om de banden, die met zoveel zorg en moeite zijn gelegd weer door te kappen, maar om de ook door absoluut gewenste samenwerking door een zuivere bepaling van ons standpunt, zo vruchtbaar mogelijk te doen zijn.

(„De Tijd".)

TECHNIEK EN TACTIEK.

Hoe meer voetbalverslagen ik zie, des te sterker ga ik het betreuren, dat ik veertig jaar te vroeg geboren ben. Stel, ik speelde nu zoals ik het in April 1907 deed tegen een combinatie van Haarlem I en II (uitslag: 2—2), mijn portret verscheen in alle dagbladen en ik kreeg de uitgebreidst denkbare voorlichting omtrent mijn techniek en mijn tactiek, twee wederwaardigheden waarmee zich zelfs mijn hoofdredactie niet bemoeit, omdat ik maar journalist en geen voetballer ben. Toen is achter het bruine monster draafde — dat schreven ze toen al — zat het hele succes in snel lopen en hard trappen. Of deze methode technisch of tactisch beneden de huidige stond, moet ik sterk in twijfel trekken: mijn club heeft althans nooit met 8—2 op haar falie gehad. We kennen geen stopperspil, maar we stopten allemaal wat te stoppen viel, gelijk de zorgzame moeder van een groot gezin en we hadden er succes mee. Op wat zwoele herfstdagen beoefende we gezamenlijk de thans zo befaamde „switsch", maar we noemden het anders en namen na afloop een koude douche.

Zo schopten we zonder pagina's in de krant en dus in volslagen onwetendheid, maar met schaamrood op mijn kaken moet ik erkennen dat we er ons gelukkig bij voelden. Zeker, ik ben herhaaldelijk in de grofste termen van stommiteit en erger beschuldigd wanneer ik mij tijdens een veelbelovende aanval omver had laten lopen, zodat ik enigszins onvoorzien afscheid had moeten nemen van het bruine monster. Had mij bij een dergelijke gelegenheid „Het Handelsblad" van 2 Dec. 1946 ten dienste gestaan, ik zou met een beroep op anderhalve kolom klinkbare voetbalwijsheid hebben geantwoord: „man, het zoeven afgelopen kleine incident heeft alleen aangetoond dat ik zwakker speel dan die heikneuter van een linksback, maar zeker niet dat ik in het algemeen zwak speel. Laten we dus niet vervallen in een faitistisch pessimisme, alsof we op het continent geen kans meer zouden hebben". Toen, in 1900, zou men mij op staande voet uit het eerste elftal geschopt hebben ondanks mijn indrukwekkende scoringlijst, want idioten konden ze toen bij een serieus partijtje niet gebruiken.

Maar tegenwoordig schijnt anderhalve kolom ijsbaarlijk gezwam, „we waren niet zwak, enkel maar zwakker dan de Engelsen", als zoete koek geslikt te worden, zelfs door de blom van ons intellect, als dat gebaar maar wat te maken heeft met beroemde voetballers.

In 1909 hadden we ook geen „Waarheid", enkel maar „De Tribune" en die zou er zich nooit toe vernederd hebben, één regel aan het bruine monster te besteden. Zij zou de uitspattingen van een wufte bourgeosiejeugd hoogstens in een gedegen artikel volgens de regelen van het historisch materialisme hebben verklaard en als rechtsbuiten van een schoolelftal had je niets aan deze voorlichting. Wat ik nu voetballer, „De Waarheid" werd mijn lijfblad, want er is geen andere krant in Nederland te vinden, die zoveel foto's en zoveel interessante biezonderheden brengt over onze sport-fenomenen als dit nog steeds „leidende Marxistische " orgaan. Als in een ander dagblad vorstelijke personen zo werden bewierookt, zo tot in hun intimiteit vervolgd als voetballers, wielrenners en zwemsters in „De Waarheid" het blad zou alras over Byzantinisme gaan schrijven. Maar onze eenvoudige jongens van het Nederlands elftal worden natuurlijk niet over het paard getild, al wijdt het communistische dagblad dan ook een speciale rubriek aan hen,, waarin ze allen met name worden genoemd, om — luister, luister! — hun verrichtingen te registreren op de eerste Zondag na Huddersfield. Dat wordt allemaal hoe langer hoe gewichtiger: vóór de oorlog vertrouwden alleen erkende kunstrecensenten hun gevreesde initialen toe aan de publieke belangstelling. Er was maar één sportredacteur, die met zijn naam te koop liep, maar dat was dan ook Kick Geudeker, die pas was gaan schrijven nadat hij Ajax kampioen had gemaakt. In „De Waarheid" van 1946 zette de sportredacteur zijn naam voluit, terwijl zelfs de hoofdredactie zich bescheidenlijk tot enkele initialen beperkt.

Het wetenschappelijk voetbal is dus met reuzenschreden vooruitgegaan; vandaar dat we in Huddersfield met 8—2 klop kregen. Ieder fenomeen treedt overladen met techniek, in alle standen gefotografeerd en gefilmd en met het uitzicht op meer recensies dan Benjamin Britten, Picasso en Charlotte Kohler gedrieën kunnen opbrengen binnen de krijtlijnen. Dank zij deze buitensporige geestelijke bagage werd het beroemde Nederlandse kwartiertje ditmaal vervangen door een alleszins geslaagde Britse variatie, direct gevolg van het nuchtere feit, dat de Engelse kranten geen veertig regels voorbeschouwing aan het hele geval hadden gewijd.

Maar wat wilt u? De Nederlandse supporters schijnen tegenwoordig in bestendige roes gehouden te moeten worden dat ze wetenschappelijke experimenten verrichten als ze hun eigen partij toejuichen en de tegenpartij uitjouwen. Iedereen zwamt gewichtig over techniek en tactiek, terwijl we in 1909 eenvoudig off-side schreeuwden, als we er niet met ons pet bijkonden. Maar...... wij hadden alle lasten afgeworpen als we het voelbalveld betraden. We keken alleen naar de sportieve meisjes; overigens hadden we voor het publiek een even souvereine minachting als Multatuli. De techniek lieten we achter bij den natuurkundeleraar en de tactiek bij de kostjuffrouw. We genoten zelf van ons partijtje; of het publiek mee genoot interesseerde ons niet, althans met de kleine maar niet onbelangrijke uitzondering die reeds werd aangestipt. Tegenwoordig bederft en verziekt men alle kijksport, maar biezonderlijk het voetbal, onder de krantenreclame. Men biedt in nonsens tegen elkaar op, omdat het publiek steeds blijft slikken en om meer vragen. De arme voetballer, die het wat ver geschopt hebben, krijgen geen schijn van kans om wat simpel wedstrijdgenot; het wordt eenvoudig begraven onder de „wetenschappelijke" reclame. Zodat het eigenlijk maar gelukkig is, dat ik precies op tijd geboren ben... zes en vijftig jaar geleden.

(De Stem).

HOE IS DE TOESTAND IN NEDERLAND?

Deze vraag wordt veel gesteld aan hen, die uit Nederland komen en de antwoorden verschillen nog al. Deze week echter deed een titel op de voorpagina van de Volkskrant ons pijnlijk aan, er stond met koeien van letters te lezen „Slagroom in de hotels, maar geen melk voor de kinderen".

Onze schrik kwamen we te boven toen we begrepen, dat het over Polen ging. Uit Nederland blijkt dat men nog graag koffie en thee zou willen hebben, terwijl het gebrek aan kleding nog altijd bestaat.

Soms ook ziet men persstemmen, die het betreuren, dat de export niet beter wordt, laat de handel hier het idee van oud-Minister Welter overnemen, om nl. van Curaçao een springplank te maken naar Zuid-Amerika.

Wanneer houden we op Curaçao onze eerste Jaarbeurs van Nederlandse goederen?

Kan de vereniging van de handel niet het initiatief daar toe nemen?

Eenige en Algemeene Kennisgeving

†

De familie S.N. ECURY - ERNST

deelt hierbij aan vrienden en kennissen mede, dat het stoffelijk overschot van hun onvergetelijken Zoon en broer:

BOY

vermoedelijk op den 26sten dezer per ss. „CONSTANCIA" van de Kon. Nederl. Stoomboot Mij., te Curacao wordt verwacht en per H. M. van SPEIJCK naar ARUBA zal worden overgebracht.

Onmiddellijk na aankomst aldaar, - waarschijnlijk op 28sten dezer-zal een plechtige lijkdienst worden gehouden in de St. Franciscus Kerk te Oranjestad, 's morgens om 8 uur waarna de uitvaart naar het R. K. Kerkhof zal volgen -

ARUBA, 22 April 1947.-

2-1

CURAÇAO

PERSBERICHT 22 April 1947.

Zaterdag, 19 April 1947 om 15.30 uur is de Heer A. Dubuc Arias, gewezen Consul Generaal van de Verenigde Staten van Venezuela in Curaçao per vliegtuig vertrokken en werd namens Zijne Excellentie den Heer Gouverneur uitgeleide gedaan door den Kapitein Adjudant E. van de Laarschot.

SURINAME

JOODSE IMMIGRATIE IN SURINAME EIST VEEL VOORBEREIDING.

Dr. I. N. Steinberg, secretaris-generaal van de Freeland League, heeft de berichten tegengesproken, waarin melding wordt gemaakt van de vestiging binnen een jaar van vijftig tot honderdduizend Europese Joodse vluchtelingen in Suriname. Hij verklaarde: „Geen definitief aantal is genoemd noch is een termijn bepaald. Hij wees er op, dat van wege het tropische klimaat in Suriname en de nog slechte levensomstandigheden aldaar een lange periode voor verbetering van de wegen en het nemen van andere maatregelen noodzakelijk is, alvorens vestiging van een aanzienlijk aantal Joden kan plaats vinden. Voorts verklaarde hij, dat een commissie uit de Freeland League spoedig naar Suriname zal vertrekken om de toestanden aldaar te onderzoeken. Zondag jl. zijn 240 afgevaardigden vertegenwoordigende vele takken van Joodse arbeiderskringen — 70.000 leden tellend — te New York bijeen geweest. Zij keurden Steinbergs voorstel goed en zegden financiële steun toe.

Voor de mensen van de Isla

ONTWIKKELING DER PETROLEUMWINNING.

In Oostenrijk wordt petroleum gevonden rondom Zistersdorf in Neder-Oostenrijk, dicht bij de Tsjechoslowaakse grens.

De eerste boringen werden gedaan in 1930; in 1934 bedroeg de opbrengst aan petroleum 33.000 kilogram. In die tijd werd de „Erste Osterreichische Erdöllgesellschaft" gesticht.

Daar de resultaten veelbelovend waren, begonnen zich ook Britse en Noordamerikaanse olieconcerns zich te interesseren voor Oostenrijks petroleum; sinds 1938 exploiteerde Duitsland deze rijkdommen.

De opbrengst aan asfaltolie was in 1937 11.280 ton en bereikte in 1941 haar hoogtepunt met 152.276 ton. Daarna verminderle de opbrengst aanzienlijk, tot in 1945 de opbrengst slechts 20.000 ton was.

Een dergelijk beeld zien we bij de winning van parafine-olie. In 1937 was de opbrengst 21.578 ton en bereikte pas in 1944 haar marimum (1.112.853 ton). In 1945 was de opbrengst snel gedaald tot 380.000 ton.

De oppervlakte van het gebied, waar zich de petroleum bevindt, is 40 km².

De voornaamste boringen zijn ongeveer 1000 en 1500 meter diep.

Van de 716 boringen, die in het geheel verricht werden, leverden er 550 petroleum. De opbrengst van het petroleumgebied van Zistersdorf is ongeveer enkele honderdduizenden Zisternen (1 Zisterne = 10.000 kilo).

De aldaar gewonnen petroleum bevat slechts 6% benzine. Vergeleken met Noordamerikaanse (36% benzine) en de Duitse (13% benzine) is het benzinegehalte van de Oostenrijkse petroleum gering.

OLIEBOREN OP ZEE.

De „Magnolia Petroleum Company" heeft het aangedurfd op ongeveer 9 km. van de kust van Louisiana een olieboring te verrichten van een drijvend platvorm af. Op het platform vinden o.a. plaats: de boortoren, drie Dieselmotoren, twee spoelingpompen, een spoelingtank, zoetwatertank en diverse andere benodigdheden. Er werken 25 man personeel die in een woonschip aan de wal ondergebracht zijn.

OLIE-EXPLOTATIE OP NIEUW-GUINEA.

De Nederlandse Nieuw Guinea Petroleum Maatschappij (N.N.G.P.M.), een gezamenlijke onderneming van de Koninklijke Shell, de Standard Vacuum en de Standard van Californië-Texaco-Groep, heeft haar voor-oorlogse exploratiewerkzaamheden in het Nederlandse deel van Nieuw Guinea hervat, waar de maatschappij sedert 1935 exploratie- en exploitatie-rechten bezit krachtens een met de Nederlands-Indische regering gesloten contract. Geologische, seismische en gravimetrische onderzoekingen zomede de exploratieboringen zullen binnen het raam van het werkprogramma der maatschappij in de eerstvolgende jaren worden uitgevoerd. Teneinde tot openlegging van de Vogelkop, waar zich ongeveer 50 km. in het binnenland de werkzaamheden zullen concentreren, te kunnen overgaan, heeft de maatschappij de aanleg van twee wegen onder handen.

Het eiland Morotai, de voormalige oorlogsbasis der geallieerden, is als voorlopig uitgangspunt voor de werkzaamheden gekozen en het personeel, de locale arbeidskrachten en het materiaal wordt thans aldaar bijeengebracht. Enkele groepen hebben het voorbereidende werk in Nederlands Nieuw Guinea reeds aangevangen en binnenkort zal daar het hoofdkwartier worden gevestigd.

DIPLOMATIEK BEZOEK AAN COEVORDEN.

De Commissaris der Koningin in de provincie Drente zal op 3 Juni de tentoonstelling openen, welke daar op het gebied van handel, industrie, nijverheid, bakkerij en landbouw, onder de titel „Coevorden bouwt op" tot en met 7 Juni as. wordt gehouden. Het ligt in het voornemen op 5 Juni, in samenwerking met de Nederlandse Spoorwegen en de Bataafse Petroleum Maatschappij, een zogenaamde **diplomatendag** te organiseren. Alle ambassadeurs en gezanten, welke in ons land zijn geaccrediteerd, zullen die dag een gezamenlijk bezoek aan de olieterreinen der B.P.M. brengen en des middags „Coevorden bouwt op" bezoeken.

(Volkskrant).

NIEUWS VAN OVERAL

ZONNEVLEKKEN EN RADIO.

Een groep Amerikaanse astronomen heeft reeds enige jaren studie gemaakt van de invloed, welke de zon op het uitzenden van draadloze telegrafie heeft. Voornamelijk de z.g. zonnevlekken zijn van veel invloed. Nu de 11-jarige periode van zonnevlekken afloopt (waarmede tevens een periode van natte en koude zomers een einde neemt) zal dit ook een gunstige uitwerking op de radiouitzendingen hebben. Men verwacht dan ook tot 1934, wanneer er opnieuw zonnevlekken optreden, een zuiverder overbrenging van radio. Het is te hopen, dat vóór dit fatale jaar 1934 de radio-experts een nieuw middel hebben uitgevonden, om de nadelige zonneinvloed te annuleren.

Na de geweldige droge zomer van 1922, welke men in Amerika gehad heeft, begon in 1923 de zonnevlekken-periode, welke nu aan het minderen is. Tegelijk met het jaar 1923 begon ook de minder gunstige ontvangst van de radio-uitzending. Iets dergelijks staat ons wederom te wachten. Dr. S. Stetson schrijft in een wetenschappelijk tijdschrift te Philadelphia nog meerdere fluctuaties van de radio toe aan het optreden van zonnevlekken, evenals het optreden van een cycloon in Florida, welke gebeurtenis plaats had tijdens een maximale zonnevlekken toestand.

Sint Joris Dag

ZESDE JAMBOREE — VREDES JAMBOREE.

Moisson, Frankrijk — Augustus 1947.

Het liedje van „In negentien drie zeven, ... dan komt de jamboree in Nederland", ligt ons allen nog vers in het geheugen.

Bloemendaal, een groot kamp, duizenden verkenners uit alle delen van de wereld. Blank en bruin verenigd in de grote Wereldbroederschap. Dit was de 5de Wereld-Jamboree.

Thans schrijven wij 1947. Tien jaren, een wereldstrijd, en veel ellende zijn voorbijgegaan sinds die mooie dagen in 1937, en nu staan wij weer klaar voor de nieuwe jamboree, de zesde, de Vredes-Jamboree. Wederom zullen wij trachten door meer samenwerking, goodwill en vrede, de wereld op te bouwen en te brengen in goede paden,

In Moisson, gelegen in een bocht van de Seine, op ongeveer 70 km. West van Parijs, zal dit jaar van 9 tot 21 Augustus de Jamboree gehouden worden.

Broeders uit 50 verschillende landen, en tientallen verschillende talen sprekende, waarbij elkeen met zijn eigen traditie, gebruiken en gewoonten, zullen elkander in het grote Kamp ontmoeten; en zullen zij elkander op de hun kinderlijke wijze verkondigen het doel van hun samenkomst, nl. de bevordering van de Wereldvrede en de Broederschap onder alle volken; en zodoende uitdragen de boodschap van wijlen onzen Chief Scout, Lord Baden Powell:

„Wanneer de kampvuren van de wereldlegers uitgaan,
[illegible]
Houdt jullie echter je kampvuur brandend, want het verwarmt de harten van de gehele wereld".

(Birkenhead 11-8-1929).

In het kort wil de Chief ons hiermede zeggen, dat de jeugd de toekomst moet zijn, de hoop van de wereld, en dat zij door haar kampvuren brandend te houden, de hoop op een betere wereld doet leven. Een hoop die wij juist nu in deze moeilijke tijden zeer hard nodig hebben, en het is daarom een der redenen dat de jamboree **moet** slagen, opdat de **jeugd** aan de wereld laat zien dat zij elkander wil begrijpen, door met opzijdezetting van alle politieke industriële en militaire naijver, wil samenwerken en vrede wil behouden.

Bij deze grote actie kan en mag Curaçao en Aruba niet achterblijven, en het is daarom dat wij toejuichen het plan van de afdeling Curaçao — Aruba om met onze jongens aan deze bijeenkomst deel te nemen.

Het Jamboree-Comité, welke de uitvoering dezer plannen zal verwezenlijken, zal echter veel steun en hulp nodig hebben en het is daarom dat ik hierbij een beroep doe op alle instanties en personen, om op waardige wijze hiertoe bij te dragen opdat het comité haar doel mag bereiken.

Wij willen onze Curaçaose en Arubaanse jongens de wereld inzenden, opdat zij meer hiervan zien, opdat zij rijk aan ervaringen en kennis terugkeren. De reis naar Moisson, en na afloop van de jamboree, een tournee door Nederland, kan niet anders zijn (naast de zuivere padvinderservaringen) als een leerschool voor deze jonge knapen voor wat betreft hun algemene ontwikkeling.

Baden Powell noemde „de Gouden Pijl" het Jamboree insigne, omdat deze pijl bij de Indianen „Vriendschap en Vrede" betekent. Laat onze Curaçaose Jeugd, deze „Gouden Caraïbische Pijl" medevoeren naar verre stranden en aldus medewerken aan de culturele bloei van Curaçao en Aruba.

Geeft uw steun onder het motto „Voor de Gouden Pijl naar de Jamboree" wat wil zeggen „Voor Vriendschappen Vrede derwaarts".

Ik wil eindigen met enkele gegevens betreffende het kamp te melden. Voor de zeeverkenners zal op een eilandje in de rivier een apart kamp worden opgericht. Het verkennerskamp zal verdeeld worden in 15 sub-kampen. Het kamp zal beschikken over eigen ziekenhuis, doktoren, eigen garages, sportvelden voor elk sub-kamp, terwijl voorts een uitgebreid telefoonnet en een geluidsinstallatie over het gehele terrein, voor de verbinding zal zorg dragen.

Voor de af- en aanvoer zullen 20 extra treinen rijden.

Het menu zal bestaan uit twee hoofdmenu's t.w. een typisch Engels en een Frans. De maaltijden bevatten 3900 calorieën per dag.

Vermeldingswaardig is nog dat de eigenaar van het kampeerterrein dit terrein ten geschenke wilde geven aan het „Comite du Jamboree", doch aangezien dit juridisch niet mogelijk was, heeft hij dit verkocht voor ...... 10 francs.

A.D.C.

VAN EN VOOR DE VROUW.

„Vallen en opstaan!"

Mevrouw X en Mej. K. zijn in druk gesprek over...... de reclasseringsinstelling! Zelfs het groen statuten-boekje wordt er bij gehaald en Mevrouw X. leest spottend voor: „Men wint een belangrijk contingent bruikbare, nuttige burgers terug, die anders zouden voortgaan de maatschappij door hun misdrijven te benadelen!"

Het zou wat! Is het geen vaststaand feit, dat een vrouw bv. die laag gezonken is, NOOIT meer „iets" kan betekenen?

Mej. K. redeneert er anders over en haalt het voorbeeld aan van Maria Magdalena.

„Nou ja", lacht Mevr. X. honend, „dan moet Jezus weer op aarde terugkomen, want zo, in onze tijd, gaat het niet."

Hoevele vrouwen denken precies als Mevrouw X!

Het is misschien goed als wij hier even kennis maken met een vrouw, die werkelijk diep gezonken is, en die — wel niet door een stichting voor reclassering — maar door middel van een heiligen Priester „iets" betekent voor ons. Misschien wel heel veel! Gods genaden zijn verrassingen. En ook, waar wij mensen proberen iets te doen voor onze arme, zondige, gevallen medemensen, zal God Zijn zegen overvloedig schenken!

Hebt u ooit gehoord van Eugénie Marie Feneglio? Ze is meer bekend onder haar bijnaam „Lavallière". Ze stierf de tiende Juli 1929. Op haar eenvoudig graf op het kleine kerkhof van Thuillières staat te lezen: „Gij die mij geschapen hebt, ontfermt U over mij", het zijn de woorden die Lavallière tot de hare heeft gemaakt.

Wie was zij? Vóór mij staat haar foto, en ik kan haar niet beter beschrijven dan als „een naar liefde hunkerende Maria Magdalena".

Op 18-jarige leeftijd verliet ze het ouderlijke huis, waar het leven een hel was. Haar vader doodde in een aanval van razernij zijn vrouw en pleegde daarna zelfmoord. Eugénie werd door een tante opgenomen, maar ze heeft een zeer onafhankelijk karakter en kan het daar niet uithouden. Ze komt dan als leerlinge op een mode-atelier, waar ze tevens inwonend is. Haar rusteloze aard, haar verlangen naar avonturen, dwingen haar verder en ze komt later in een dansschool terecht.

Nu begint haar „vrolijk" leventje! Maar het gaat met reuze schreden opwaarts. Eugénie wordt weldra een beroemde actrice. Van nature is ze ongebonden, grillig, veeleisend maar ze heeft tevens een gouden hart. Van haar fabelachtig salaris geeft ze, zonder na te denken zelfs, voor goede werken.

Sarah Bernard zegt van haar: „Ze heeft geen talent, ze heeft genie!" Koningen komen in haar loge hun opwachting maken, maar Lavallière stuurt ze weg, als ze daar zin in heeft. Het is waar, ze leeft in zonden, ze drinkt het genot met volle teugen, maar ze vertelt onomwonden: „Ik ben niet gelukkig."

Wat heeft deze Maria Magdalena al niet? Fortuin, roem, minnaars, twee apartementen in Parijs, gemeubeld met een buitensporige luxe, en de groten der aarde aan haar voeten.

Kort voor de eerste wereldoorlog gevoelt ze zich moe en besluit een kasteel te huren, om daar in afzondering weer bij te komen.

Door een toeval (Gods genaden zijn verrassingen!) maakt ze kennis met een ouden dorpspastoor, een echten herder. Lavallière neemt een meisje, Léona, in dienst en als ze bemerkt dat het kind nog geen eerste heilige Communie heeft gedaan, spreekt ze er met den Pastoor over.

Hier komt het typische in de vrouw naar voren: zèlf gezonken zijn, „niets" zijn, en toch het verlangen koesteren ánderen te sparen, ánderen te redden voor het ongeluk, waarin men zelf gevallen is!

Eugénie woont de Catechismuslessen samen met Léona bij, en wanneer Léona haar Eerste Heilige Communie doet, knielt ook Eugénie aan de Communiebank!

Een diep-gevallen vrouw keert langzaam terug! Zal zij het volhouden? Zij deelt haar besluit aan den ouden herder mede: niet meer terug te keren naar het toneel. Is het haar ernst?

Het leven gaat zijn gewone gang en de vele „vrienden" van Lavallière proberen haar terug te halen! De wereld wacht op haar, Parijs zal haar weer bedwelmen met de eeuwige roes van voorbijgaand genot!

Eugénie kent haar zwakte en waagt het spel niet. Ze verkoopt haar juwelen, haar meubels, haar talrijke sieraden en geeft alles aan de zieken, de armen.

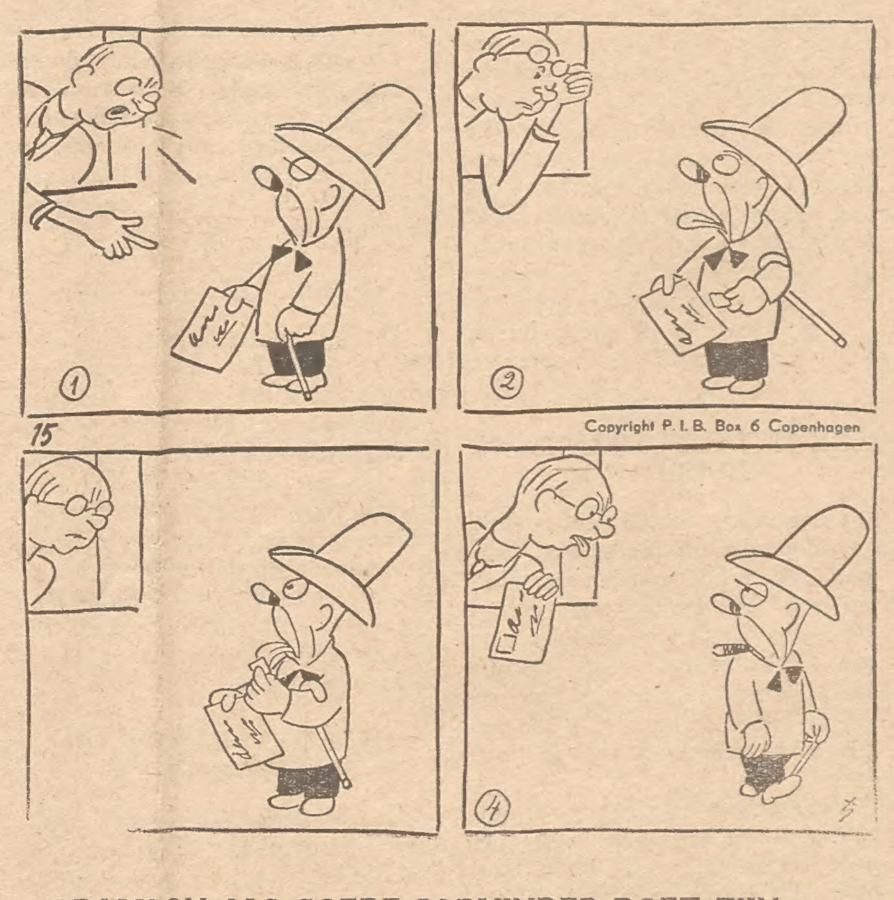
Ze vertrekt naar Lourdes en begint een leven van boetedoening. Daar schrijft ze aan haar Biechtvader: „Het verlangen naar het klooster wordt steeds groter". Ze wordt echter in Lourdes afgewezen, in Lisieux ook, in het klooster van Avignon precies eender. Er is nergens plaats voor de arme Eugénie!

Dan wordt zij ziek. Ongeneselijk ziek. Ze is blij en opgewekt... ze weet dat ze door het lijden haar vroeger leven van zonden zal mogen uitboeten!

Dagelijks bezoekt ze de zieken, de armen, de wezen. Dank zij den Pastoor van Thuillières wordt ze opgenomen in de Derde Orde van St. Franciscus.

Te ziek om iets te verrichten, offert ze haar lijden op als boete! Ze lijdt ongelofelijk veel, maar ze blijft opgewekt en vol vertrouwen; ook Léona is bij haar en voelt dat het einde nadert.

Na een doodstrijd van uren geeft ze de geest. Door haar leven en sterven heeft Lavallière bewezen, dat een vrouw diep kan vallen, maar dat ze ALTIJD weer kan opstaan...... dat ze zelfs na die val nog in staat is om heel hoog te stijgen! Zij was beroemd om haar schoonheid, berucht om haar immoreel leven, ja, maar ook was zij een edelmoedige ziel, die zich reserveloos wist te geven toen de genade haar riep.

ADAMSON ALS GOEDE PADVINDER DOET ZIJN GOEDE DAAD OP SINT JORISDAG.

Excursies op het gebied der Kinderbescherming

door

MR. D. S. JESSURUN CARDOZO.

Het terrein van de kinderbescherming is zo uitgebreid, dat het niet mogelijk is dit in één sightseeing te verkennen. Om goed op de hoogte te komen van wat er op dit gebied bestaat en te doen is, moet men zich niet beperken tot een enkele verkenningstocht, doch zal men er verschillende moeten maken. Op die wijze ziet men dan niet slechts enkele fragmenten zonder onderling verband, doch leert men het geheel kennen. De hulp van een gids zal op die tochten niet overbodig zijn. Laat mij, geachte lezer, die gids zijn en u dan dadelijk voor de eerste excursie uitnodigen.

De taak der ouders.

Het zou verkeerd zijn te menen, dat de kinderbescherming begint daar, waar de taak der ouders tot opvoeding en verzorging hunner kinderen wegens hun ongeschiktheid of hun onmacht daartoe, geheel of gedeeltelijk moest worden overgenomen door een of andere kinderbeschermingsinstantie. Deze verkeerde mening gaat uit van het onjuiste standpunt, als zou de minderjarige eerst bescherming nodig hebben, wanneer abnormale omstandigheden, liggende bij het kind zelf of bij de ouders, zijn ontstaan, die een gevaar betekenen voor het materiële en/of morele welzijn van het kind en deszelfs verdere ontwikkeling. Kinderbescherming is — reeds eerder mocht ik daarop wijzen — voor een groot deel **kinderopvoeding.** De opvoeding van het kind begint reeds bij de wieg. Moge de aanleg in hoofdzaak het karakter van het kind bepalen, toch is de vorming van dit karakter in belangrijke mate afhankelijk van de zorg, die de opvoeders daaraan reeds in de eerste jaren besteden. Behoorlijke en juiste opvoeding is de bescherming, die het kind behoeft om zich normaal te ontwikkelen en op te groeien tot een bruikbaar en rustig medeburger, die een winst en geen verlies voor de gemeenschap oplevert.

Dat ouders tot taak hebben hun kinderen te verzorgen en op te voeden, zal men als iets vanzelfsprekends, als een natuurlijke plicht voelen, waaraan de wetgever ons eigenlijk niet behoeft te herinneren. De practijk toont echter helaas aan, dat het maar al te vaak voorkomt, dat deze taak door de ouders wordt verwaarloosd. Daarom is het zeker goed, dat die opvoedingsplicht bij herhaling door de wet wordt genoemd: eerst als een wederzijdse verplichting, die de echtgenoten bij het aangaan van het huwelijk tegenover elkaar op zich nemen, dan als verplichting van den ouder tegenover zijn minderjarige kinderen. Huwelijksband en ouderlijke macht: een dubbele basis dus, die de wet aan de verplichting tot opvoeding en verzorging van het kind ten grondslag legt.

In de wet vindt men echter de inhoud van die plicht tot verzorging en opvoeding niet omschreven, evenmin als daar een omschrijving wordt gegeven van de eerbied en het ontzag, welke de kinderen hun ouders verschuldigd zijn. We zijn hier meer op het terrein van de moraal en het fatsoen dan van het recht. Daarom is de vaststelling van die plichten overgelaten aan de in de samenleving heersende opvattingen. Men zal voor alle ouders niet dezelfde maatstaf kunnen aanleggen. Een belangrijke rol speelt daarbij het maatschappelijk milieu. Van ouders uit beschaafde, ontwikkelde, goed gesitueerde kringen zal men in de regel meer mogen verlangen dan van de onbeschaafden, onontwikkelden, slecht gesitueerden.

Er zijn betrekkelijk weinig ouders, die hun plichten als opvoeders willens en wetens verzaken. In de meeste gevallen zijn de minder goede resultaten van de opvoeding te wijten aan het ontbreken van voldoende inzicht, voldoende tact. Opvoeden is een heel moeilijke taak. Ik herinner mij in dit verband de geestige krabbels van den bekenden tekenaar Jo Spier in het vooroorlogse dagblad „De Telegraaf", die eens den „paedagoog thuis" uitbeeldde, met de handen in het haar, zijn vrouw ten einde raad te hulp roepend om de kinderen, die het huis op stelten zetten, tot bedaren te brengen. Inderdaad is opvoeden een kunst, waarvoor men aanleg moet hebben. Wie die kunst niet verstaat zal haar ook nooit leren, ondanks het lezen van een hele paedagogische bibliotheek. Dat wil niet zeggen, dat boeken over opvoeding waardeloos zijn. Voor de ontwikkeling van de aanwezige zin ervoor zijn deze van groot belang. Ik durf dan ook hier zonder bezwaar de aandacht te vestigen op een boekje, dat ik zelf met heel veel plezier gelezen en herlezen heb, geschreven door den bekenden Zwitsersen paedagoog Prof. Dr. Ad. Ferrière, „L'éducation dans la famille" (in het Nederlands verschenen bij Poelgsma, Zeist „De opvoeding in het gezin").

Deze beroemde opvoedkundige wijst juist op het moeilijke van deze taak der ouders, die zo eenvoudig lijkt doch het allerminst is. „Alvorens aan de opvoeding der kinderen te denken, moet ieder van ons zijn eigen opvoeding ter hand nemen voorzover dat mogelijk is", aldus Ferrière.

Het zou buiten het bestek gaan van deze beschouwing om verder uit te weiden over het opvoedingsprobleem. Dit kan trouwens beter aan meer deskundigen worden overgelaten. Hier kan echter voor het doel van dit artikel worden volstaan met te zeggen, dat het de taak der ouders is hun kinderen zodanig groot te brengen en voor te bereiden voor hun latere leven in de maatschappij, dat zij daaraan zowel actief als passief behoorlijk en normaal tot nut van en zonder gevaar voor henzelf en de gemeenschap zullen kunnen deelnemen.

Het gezin is **het** milieu waar die opvoedingstaak der ouders het best tot zijn recht komt. Daar wordt gebouwd aan de persoonlijkheid van het kind, heel geleidelijk, steen voor steen. Het karakter wordt er gevormd, de aanleg, de aanwezige goede eigenschappen worden er tot ontwikkeling gebracht, terwijl getracht wordt minder goede trekken in het karakter te corrigeren. De vertrouwde sfeer van het gezinsleven is zo uiterst gunstig voor het leggen van een hechte morele basis, waarop het leven van den jongen mens zich verder kan ontwikkelen. Het ouderlijk tehuis kan een rijke bron zijn van de mooiste ethiek waaraan het kind zich laaft en daarmede zijn later leven rijker, mooier en sterker maakt. De goede opvoeding in het rustige, harmonieuze gezin is de beste waarborg voor een lichamelijk, geestelijk en moreel gezonde ontwikkeling van het kind. In zulk een gezin vindt het kind de bescherming, die het behoeft.

Nu kunnen beide ouders op zichzich zeer geschikte opvoeders zijn, doch, indien in hun huwelijk de harmonie min of meer ontbreekt en daardoor gezinsmoeilijkheden zijn ontstaan, mist het kind de rustige sfeer, die voor een behoorlijke opvoeding vereist is. De verstandhouding tussen de ouders speelt derhalve een belangrijke rol in de opvoeding van hun kinderen.

Met een harmonieus en rustig gezin en ouders, die de kunst van opvoeden verstaan, zijn nog niet alle factoren aanwezig, die een goed resultaat garanderen. Het geschikte **middel** is er wel. Nodig is echter ook, dat het kind, het op te voeden **object**, geschikt is. Ouders, die goede opvoeders zijn, zullen geen biezondere moeite hebben met een kind van normale aanleg. Anders wordt het wanneer het kind een abnormale aanleg vertoont. Het kan zijn angstig, nerveus van aard, ongehoorzaam, koppig, eigenwijs, agressief, leugenachtig enz. Vaak zullen de ouders, al zijn zij prima opvoeders, er niet in slagen deze knderen te corrigeren zonder deskundige hulp en voorlichting. Het hangt van de graad en den aard der abnormaliteit af of dit „moeilijke kind" met des deskundige hulp van een psychiater of kinderbeschermingsinstantie nog te redden is en behoed kan worden tegen mogelijk verval tot misdrijf.

Het ligt voor de hand, dat een kind van abnormale aanleg in een ongeschikt gezin nog in veel groter gevaar verkeert om maatschappelijk te mislukken. Bovendien verbeelden zich slechte opvoeders vaak de kunst van opvoeden uitstekend te verstaan, het best alleen af te kunnen, en zullen zij verzuimen (tijdig) de hulp en voorlichting van deskundigen in te roepen, zoals verstandige ouders zouden gedaan hebben.

Men mag wel aannemen, dat van de categorie „moeilijke kinderen", waarover t.z.t. de hulp van de Kinderbescherming nodig zal blijken, de meeste als normale kinderen geboren zijn, doch door het verkeerde milieu, de onoordeelkundige, onjuiste opvoeding of door verwaarlozing tot „moeilijke kinderen" geworden zijn, en het verkeerde in hun gedragingen en eigenschappen dus hebben **aangeleerd.** Het bewijs daarvoor wordt geleverd door de goede resultaten, die vaak worden verkregen met de onttrekking van „moeilijke kinderen" aan hun milieu en plaatsing in een gunstige omgeving.

Uit het voorgaande moge duidelijk zijn geworden, dat de taak der ouders tot opvoeding van hun kinderen in zekere zin kinderbescherming is. Immers is Kinderbescherming de zorg om het kind te behoeden voor mislukking, het te bewaren voor verval tot misdrijf, een praeventieve zorg, die in eerste instantie bij de ouders berust. Kunnen de ouders deze zorg echter niet of niet voldoende geven, dan zal deze moeten worden gebracht door anderen. Het zijn de instellingen voor kinderbescherming, die dan hulp zullen moeten verlenen. Op Curaçao is dit de pas opgerichte „Stichting voor reclassering en kinderbescherming".

In een volgend artikel hoop ik het een en ander te vertellen over de bemoeiïng van de Kinderbescherming ten behoeve van het „moeilijke kind".